

Zamanın Akrebi

– Mehmet Tevfik ELTAS · 11 Ekim 2025

Zamanın akrebi vururken beni,
İnlettin, inledim; akan bu zehir
Hayalden hikâye yıkarken teni,
İnleyen nağmeler yıkıldı şehir

Maziden karıştım, pusandım, kustum;
Ak ile siyahı ayırsın adalet.
Oyunun sarsınca anladım, sustum;
Aşığı kandırdı – gizliyi ayan et.

Bu öfke, bu zulüm; bilmem ki niye,
Bin sitem gönderdim, değişmez yine.
Çamura düşüren oklansın diye,
Yalvardım, yaslandım; değişmez yine.

Gördüğüm cindendir, zannettim yattım;
Değişmez hikâyen, yalnızca kattın.
Anladım sonunda, takibin mattım;
İrem'den tamû'ya durmadan attın.

Aşığın ağlattın, mazluma kattın?
Aşkınla yandırdın aşığa zillet.
Daneyi samana durmadan attın
Ardından verdiğin geçersiz bilet.

Gizli düşmanların maskesi düşsün;
Yıkılsın bu oyun, kalbime yattın,
Rütbesi lal olsun payesi düşsün.
Yıkılsın bu oyun, zalimi attın.